

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 122215 21 Kž 2
Novi Travnik, 16.06.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mironije Jozak kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. E. zbog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Samovlašće iz člana 370. stav 1. istog Zakona, radi donošenja odluke po žalbi optuženog S. E. izjavljenoj po njegovu braniocu Bekiru Ferizović, advokatu iz Travnika, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 122215 20 K 2 od 16.03.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu branioca optuženog advokata Bekira Ferizović iz Travnika, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, dana 16.06.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branioca optuženog E. S. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 122215 20 K 2 od 16.03.2021. godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 122215 20 K 2 od 16.03.2021. godine, optuženi E. S. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično opisano pod tačkom 1. izreke te presude, za koje mu je po članu 42., 49., 60. i 62. KZ FBiH, izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo. Istom presudom, po članu 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u vidu sudskog paušala u iznosu od 60,00 (šezdeset) KM, u roku od 30 (trideset) dana po pravosnažnosti presude, te po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena Elektroprivreda HZ/HD-Poslovnica Vitez, s imovinskopravnim zahtjevom upućena je na parnicu.

Istom presudom po članu 299. točka 3. ZKP FBiH, optuženi E. S. je oslobođen od optužbe da bi počinio krivično djelo Samovlašća iz člana 370. stav 1. KZ FBiH, činjenično opisano pod tačkom 2. izreke te presude.

Protiv osuđujućeg dijela navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branitelj optuženog kojom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog

zakona, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe da je počinio krivično djelo Oštećenja tuđe stvari ili da se ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, u kojoj žalbi je zatraženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu nije podnesen.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 3.. ZKP FBiH, koja je održana u prisustvu branioca optuženog E. S., a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, branilac je na toj sjednici ostao u svemu kod osnova razloga i prijedloga iz pismeno podnesene žalbe.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka branilac ponajprije u žalbi ističe da prvostepeni sud u pobijanoj presudi samo paušalno navodi da je izvedene dokaze cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, što ne proizilazi iz pobijane presude.

Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da, žalba branioca optuženog neosnovano i neargumentovano tvrdi da u obrazloženju nisu navedeni valjani razlozi, jer u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je naveo jasne, argumentovane i uvjerljive razloge, na način kako to propisuju odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, koje dokaze je cijenio po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud. Prema tome, u pobijanoj presudi nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje žalbom, a ono što se u prilog toga dalje navodi u žalbi je domen ocjene dokaza i tiče se činjenične osnove, zbog čega se bez osnova u izjavljenoj žalbi ukazuje na postojanje ove bitne povrede, radi čega izjavljena žalba u tom pravcu, kao neosnovana i nije mogla biti uvažena.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca optuženog upućeni pravilnosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koje je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu iz osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u osnovi izjavljene žalbe se navodi da niko od saslušanih svjedoka nije neposredno zatekao optuženog, a niti je utvrđeno na valjan način da je navedeno teretno vozilo vlasništvo optuženog..

Međutim, razmatrajući pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, u vezi sa prednjim prigovorima iz žalbe branioca optuženog, ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud na temelju činjenica i dokaza, na koje se pozvao u obrazloženju svoje presude, izveo pravilan zaključak da je optuženi u svemu postupio na način kako je to opisano u osuđujućem dijelu pobijane presude pod tačkom 1. izreke te presude. Pravilno je, prema stanju spisa, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud utvrdio na osnovu izjave svjedoka H. J. policijskog službenika, koji je izjavio da je prethodnog dana 12.12.2016. godine sa svojim kolegama došao na lice mjesta, te da su radnici Elektroprivrede uklanjali vozilo Mercedes i da je u tom momentu došao optuženi, skinuo lanac sa

traktora kojim su radnici Elektroprivrede htjeli ukloniti postavljeno vozilo, optuženi je bio ljut, psovao je, a oni su ga smirivali. Optuženi je tog dana priveden u PS Vitez. Svjedok S. N. je također potvrdio da je optuženi poduzeo radnje koje je obrazložio i prethodni svjedok, a obojica su ostali kod svoje službene zabilješke koje su tog dana sačinili, tako da je prvostepeni sud njihove izjave uzeo kao istinite, a i sam optuženi to nije osporavao, koje bilo kojim žalbenim prigovorom uopće nisu dovedeni u sumnju. Također svjedok Đ.E., policijski službenik je izjavio da je on obavljao službene radnje 13.12.2016. godine kao istražitelj PS Vitez, te da se sjeća da je obavljao uviđaj povodom prijave, a vezano za radnje koje se optuženom stavljaju na teret. Ističe da se sjeća da je Elektroprivreda prije na par dana podnijela zahtjev za asistenciju, jer nisu mogli izvršiti postavljanje trafoa, da je prethodni dan omogućeno istoj da raskloni i pripremi površinu za koju su imali papire za izvođenje radova, da su toga dana iskopali rupe i dovezli jednu ili dvije bandere i pripremili sve za izvođenje radova. Sutradan je došla prijava da je bandera odvučena, da su rupe zatrpane i da se iznad istih nalazi kamion. Provjerom tablica utvrdio je da se vozilo vodi na optuženom, poslikao je mjesto događaja, te obavio ostale službene radnje. Obavio je razgovor sa kolegama, građanima koji stanuju blizu kao i radnicima Elektroprivrede koji su mu prenijeli da je optuženi i ranije činio slične stvari. Svjedok je još izjavio da mu je optuženi potvrdio da je to uradio, da ih je prijavio unutrašnjoj kontroli, te da će sve priznati na sudu samo ako tu ne bude prisutan tužitelj Popović Dragan, jer se između njih vodi neki spor. Svjedok M. M. također je opisao događaj koji se dešavao 13.12.2016. godine, na glavnom pretresu je izjavio da se sjeća tog događaja, da su oni kao radnici Elektroprivrede imali sve potrebne papire za izmještanje dalekovoda, a da ih je brat od optuženoga tužio. Navodi da su dan prije iskopali rupe za temelje, da su rupe iskopane na općinskom zemljištu i da su ostavili stub pored temelja kako bi ga sutra mogli montirati. Navodi da je prvi put bilo parkirano vozilo Mercedes sive boje, a drugi put kamion, te da su vozila od optuženog, da im je on rekao da je on parkirao vozilo, da je imao raspravu sa policijom tvrdeći da je to njegovo zemljište. Svjedok je potvrdio da su porculanski izolatori na betonskoj banderi oštećeni, koja je u toku noći pomjerena sa mjesta izvođenja radova. Također je naveo da su prilikom betoniranja imali konstantnih problema sa nesmetanim izvođenjem radova zbog postupanja optuženog, da je tu često bila policija koja im je pružala asistenciju. Sud je izjave svjedoka uzeo kao istinite, jer su iste međusobno podudarne, a njihove izjave su i potkrepljene materijalnim dokazima uloženim od strane Tužilaštva, službenim zabilješkama, zapisnikom o uviđaju kao i fotodokumentacijom. Iskazi imenovanih svjedoka su u svim bitnim detaljima međusobno podudarni, svi svjedoci na istovjetan način opisuju ponašanje optuženog, radnje koje je prethodno poduzimao. Dakle, potpuna suglasnost subjektivnih i objektivnih dokaza upućuje na jedina ispravan i logičan zaključak kakav je u tom pravcu izvela pobijana presuda, što nije osporeno bilo kojim konkretnim žalbenim prigovorom ili bilo kojim suprotnim dokazom.

Taj sud je u tom pravcu, iznio uvjerljive razloge zbog čega nije prihvatio tezu odbrane, na kojoj istrajava i u žalbi. Naime, pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi prihvata u svemu kako subjektivne tako i objektivne dokaze, kao što je to već naprijed navedeno, koji su navedeni i na široko analizirani na stranama 3., 4. i 5. obrazloženja pobijane presude.

Ovakvi zaključci prvostepenog suda u pobijanoj presudi nisu paušalnim prigovorima iz žalbe dovedeni u sumnju, a ti prigovori nemaju uporišta u bilo kojem od izvedenih

dokaza, kako subjektivne naravi, tako i dokaza materijalne naravi koji se nalaze u spisu ovog slučaja. Prigovori žalbe branioca u pogledu vlasništva vozila su u suprotnosti što o tome iznosi sam optuženi, s tim da ti prigovori i nemaju onaj značaj koji žalba želi da im prida. Zbog toga ovaj sud nalazi, da su sve odlučne činjenice, u vezi sa ovim događajem, od strane prvostepenog suda, pravilno i potpuno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženog. Stoga nisu osnovani navedeni žalbeni prigovori da je u konkretnom slučaju, pobijana presuda zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pa se žalba branioca optuženog, ni po ovom pravnom osnovu, kao neutemeljenom, nije mogla uvažiti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona u žalbi se konkretno ne navodi koju od povreda žalba nalazi kako su one propisane članom 313. ZKP FBiH, pa se žalba u tom pravcu ne može ni preispitati.

Kako je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno postupio, kada je u osuđujućem dijelu pobijane presude, optuženog oglasio krivim za krivično djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH, to se zaključuje da pobijanom presudom nije povrijeđen krivični zakon na štetu optuženog, na koju povredu ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Ispitujući pobijanu presudu u njenom osuđujućem dijelu, u odluci o krivičnopravnoj sankciji po principu proširenog dejstva žalbe, u smislu člana 323. ZKP FBiH, jer žalba branioca u tom pravcu ne sadrži nikakve razloge, ovaj sud je ispitao žalbu i po ovom žalbenom osnovu, pri čemu je uzeo u obzir sve okolnosti koje u smislu člana 49. KZ FBiH, utiču da kazna bude manja ili veća, pa je došao do zaključka da su sve istaknute olakšavajuće okolnosti, navedene u prvostepenoj presudi dovoljno došle do izražaja kroz odabir krivičnopravne sankcije, koja je kao takva sukladna u svemu sa članom 62. KZ FBiH, kako je navedeno u pobijanoj presudi, radi čega ovaj sud zaključuje da se sa blažom utvrđenom kaznom i kraćim periodom provjere, koji je određen u minimalnom trajanju, ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH, kao ni svrha ove krivičnopravne sankcije iz člana 60. stav 2. istog Zakona. Zbog navedenog neosnovana je i žalba zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, koja kao takva nije mogla biti uvažena ni u tom pravcu.

Na osnovu izloženog, a cijeneći i ostale žalbene navode, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Mironija Jozak,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.